

ASSIST – Mobilization of the Community Towards Secure School

TERAPIJA Z IGRO V ŠOLAH

KAKO ZAČETI

TERAPIJA Z IGRO V ŠOLAH

KAKO ZAČETI

2008, Kaunas

Avtorji:

Dr. Džiugas Dvarionas – Youth Career & Advising Center (Litva)

Education and Culture

Socrates Comenius

Projekt ASSIST – s sodelovanjem skupnosti do varnih šol se izvaja s finančno podporo programa Evropske komisije **Socrates Comenius 2.1.**

Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije. Vsebina publikacije (komunikacije) je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

MIKSIKE
Hea. enesetunne šaremast haridusest

European Cultural Interactions

Vsebina

UVOD V METODO TERAPIJE Z IGRO.....	3
Kaj je terapija z igro?.....	3
Osnovna načela terapije z igro	10
Pripomočki terapije z igro.....	14
TERAPIJA Z IGRO V ŠOLAH	17
Postopek za terapijo z igro v šolah.....	20
Priprava igralnice	21
Pripomočki v igralnici	22
Vodenje napredka terapije z igro v šoli	23

UVOD V METODO TERAPIJE Z IGRO

Kaj je terapija z igro?

Terapija z igro je učinkovita terapevtska metoda, ki pomaga otrokom pri obvladovanju vedenja, razumevanju samega sebe in gradnji zdravih odnosov. Otroci s terapevtom vzpostavijo dinamičen odnos, ki jim omogoča izražanje, raziskovanje in razumevanje svojih težkih ter bolečih izkušenj. Otrokom pomaga pri iskanju bolj zdravih načinov komuniciranja ter pri razvoju izpopolnjujočih odnosov, notranje trdnosti in čustvene inteligence.

Za otroke je igra način komunikacije. Pogosto otroci, ki so vključeni v terapijo z igro, ne poznajo besed, s katerimi bi opisali svoje misli, občutke ter dožemanje zunanjega in notranjega sveta. Terapija z igro pomaga otroku razumeti nejasne občutke in neprijetne dogodke, s katerimi se ni uspel dokončno soočiti. Namesto, da morajo razložiti, kaj jih moti kot se pričakuje v terapevtskem delu z odraslimi, otroci govorijo skozi igro na svojem nivoju in s svojim tempom, ne da bi se počutili zaslišane ali ogrožene.

Zgodovinsko ozadje

Terapija z igra ni na novo skovana metoda, temveč ima močne zgodovinske korenine.

Ko govorimo o predhodnikih terapije z igro, to ne pomeni, da se vse v tej povezavi omenjene metode še vedno uporabljajo ali da delujejo. Govorimo o "koreninah", začetkih terapije z otroki. Nekaterih metod danes zagotovo ne bi uporabili. Podane so za ilustracijo razvoja našega razumevanja dela z otroki.

PIONIRJI	PIONIRJI TEORIJE O ODNOSIH
Hug-Helmuth (1919)	Prva je neposredno uporabila igro pri terapiji z otrok. Umril jo je njen pacient, ki je bil njen nečak ter živel z njo kot posvojeni sin.
Melanie Klein (1932)	Vključila je igro v seanse z otroki, da bi jih "zvabila" v terapijo.
Strukturirane terapije z igro (1930-ta)	Uporabile so igro kot neposreden nadomestek besed. Skupni dejavniki: <ul style="list-style-type: none"> • psihoanalitičen okvir • vsaj delno prepričanje v katarzično lastnost igre • aktivna vloga terapevta pri določanju poteka in namena terapije
Otto Rank (1936)	Poudaril je pomen travme pri rojstvu in človeškega razvoja.
Jessie Taft (1933), Frederick Alen (1942), Clark Moustakas (1959)	Priredbe Rankovega mišljenja za delo z otroki pri terapiji z igro, skozi igro dobi otrok priložnost, da ustvari varen, trajen odnos s terapevtom v varnem okolju. Ta pristop je poudarjal odnos med otrokom in terapevtom in zmanjšal poudarek na preteklih dogodkih. Še vedno je bila ohranjena močna povezava s psihoanalitično teorijo.
Levy (1983)	Razvil je "teorijo sproščanja" za otroke s specifično travmo – na razpolago je dal materiale za podoživljanje travme.
Soloman (1983)	Razvil je metodo "aktivna terapija z igro" za impulzivne otroke. Menil je, da izražanje besa in strahov skozi igro vodi k bolj socialno primerni igri.
Hambridge (1955)	Podoben pristop kot Levy, vendar dosti bolj usmerjen. V igri je neposredno ponovno poustvaril dogodek v igri za pomoč otroku pri "sprostitvi".

Pomen igre

Večina nas razume, da je igra za nas koristna - da ima terapevtske lastnosti. Pomaga otrokom vseh starosti, spolov in kultur pri komunikaciji in razvoju osebnosti. Verjamemo, da:

- **je igra bistvena za čustven, fizičen in socialen razvoj;**
- **igra dovoljuje otrokom raziskovanje begajočih izkušenj tako, da bolje razumejo delovanje sveta in se varno učijo iz napak;**
- **dajeta terapevtska igra in terapija z igra otrokom moč za odločanje in prevzemanje odgovornosti glede na njihovo starost in sposobnosti;**
- **terapevtska igra in terapija z igro pomaga otrokom, da so srečnejši, samozavestnejši in imajo boljšo predstavo o svoji identiteti.**

Na podoben način deluje ustvarjalna umetnost. Uporablja se za sproščanje otrokovih potencialov in za razumevanje življenjskih izkušenj. Otroci lahko svoja čustva izražajo brez besed.

Pionirki terapije z igro, Anna Freud in Virginia Axline ter psiholog Jean Piaget so verjeli, da je jezik otrok igra, ki povezuje njihov simboličen in kognitivni svet. Veliko profesionalnih svetovalcev za otroke meni, da sta igra in ustvarjalna umetnost najučinkovitejša načina, s katerima se lahko dotaknemo otrok, adolescentov in najstnikov. Terapevt se z otrokom sreča tam, kjer se otrok počuti udobno in ne skozi verbalni svet odraslih.

Ko otroka nekaj teži

Starše in skrbnike pogosto skrbi, ko ima otrok problem, zaradi katerega je žalosten, moteč, uporniški in nezmožen sodelovanja ali pozornosti. Skrbi vas lahko tudi za otrokov razvoj, prehranjevalne in spalne navade in kako se razumejo z družino, prijatelji ter delujejo v šoli.

Vsak otrok je edinstven, vendar včasih doživlja probleme z občutki in vedenjem, ki moteče vplivajo na njegovo življenje in življenje ljudi, ki ga obkrožajo.

Nekateri starši in skrbniki pogosto zavlačujejo z iskanjem pomoči, ker jih skrbi, da jih bodo krivili za otrokovo vedenje. Občutek odgovornosti za otrokove težave je običajen del skrbi za otroka. Dejstvo, da ste se pripravljene soočiti s težavo, je pomemben del pomoči vašemu otroku.

Kako lahko terapija z igro pomaga otroku?

Igra je bistvena za otrokov socialen, čustven, kognitiven, fizičen, kreativen in jezikovni razvoj. Z njo postane učenje za otroke in mladino konkretno vključno s tistimi, ki jim verbalna komunikacija povzroča težave.

Terapija z igro pomaga otrokom na različne načine. Otroci prejemajo čustveno podporo in se učijo bolje razumeti svoje občutke in misli. Včasih lahko podoživijo ali zaigrajo travmatične ali težke življenjske izkušnje, da bi bolje razumeli preteklost in se soočili s prihodnostjo. Otroci se lahko naučijo tudi primernejšega delovanja v odnosih in konfliktih.

Cilji terapije z igro so lahko splošni, kot npr. manj tesnobe in boljša samopodoba, ali specifični, kot so sprememba vedenja in boljši odnosi z družino ter prijatelji.

Kaj se bo dogajalo med seansami terapije z igro?

Terapevt vašega otroka bo imel na razpolago veliko materialov za igro med katerimi lahko vaš otrok izbira. To lahko vključuje materiale za ustvarjanje, preobleke, pesek in vodo, glino, figurice in živali, glasbene instrumente, lutke in knjige. Terapevt bo otroku pomagal, da bo s pomočjo teh materialov izražal brez verbalnih pojasnil.

Kaj počne terapevt z igro?

Terapevt z igro se je obširno izobraževal na področjih kot so otrokov razvoj in navezanost. Prav tako je usposobljen, da uporablja igro, otroški naraven način izražanja, kot sredstvo za razumevanje in komuniciranje z otroki o njihovih občutkih, mislih in vedenju.

Terapevt z igro bo pazljivo poslušal vaše skrbi, povezane z vašim otrokom in družino. Seznanil se bo z zgodovino družine in stresnimi dogodki, ki jih je družina doživela, da bo lahko pomagal otroku pri boljšem razumevanju teh dogodkov. Lahko bo povprašal šolo in ostale ključne odrasle osebe po določenih podatkih. Ocenil bo otrokove prednosti in težave.

Terapevt vašega otroka se bo z vami pogovoril, kako predstaviti otroku terapijo z igro in kako predvidevati in odgovarjati na otrokova vprašanja.

Lahko bo delal skupaj z drugimi svetovalci ali sam ter vas napotil kam drugam po dodatno pomoč za vašega otroka ali vas.

Terapevt z igro dela včasih s starši, ki so prisotni v igralnici skupaj z otrokom. Posebej usposobljeni za to lahko svetujejo staršem, kako bolje poistovetiti z otrokom z uporabo posebnih metod, ki postavljajo otroka v središče.

Kako dolgo traja terapija z igro?

Nekateri otroci se odzovejo že krajšemu številu seans (do 12). Vendar je v težjih primerih potrebna daljša obravnava. Včasih so terapevti z določenimi otroki delali dve leti ali več. Seanse so ponavadi enkrat na teden na isti dan ob isti uri in na istem kraju, kar je zelo pomembno za grajenje zaupanja. Nenačrtovane odsotnosti lahko zmotijo napredek.

Zakaj je terapevtski odnos tako pomemben?

Odnos, ki se razvije med terapevtom in otrokom, je zelo pomemben. Vaš otrok se mora počutiti udobno, varno in razumljeno. To varno okolje olajša otrokovo izražanje misli in občutkov ter koristno rabo terapije. Bistveno je, da vaš otrok razume, da ga pri tem podpirate.

Kako lahko pomagam?

Starši so za otroka skozi ves postopek zelo pomembna podpora. Nujno morajo vztrajati, da otrok seanse redno obiskuje in ga pri tem spodbujati. Upreti se morajo poizvedovanju pri otroku, kaj je počel, ker ga bo to sililo h komentarjem o stvareh, ki jih sami težko razumejo.

Ponavadi starši radi preverijo, ali je bil otrok priden, vendar bistvo terapije ni v biti priden ali poreden, ampak v otrokovem izražanju "slabih" občutkov na necenzuriran način. Prav tako starši ne smejo vztrajati, da otrok pove določene stvari; to je njihov čas in morajo se počutiti svobodne pri izražanju misli v svojem tempu. Raje naj se starši o svojih skrbih pogovorijo s terapevtom na ločenem srečanju. Med vsako terapijo se lahko vedenje najprej poslabša, preden se izboljša. Pogovor staršev s terapevtom pospeši napredek, zato mu naj brez zadržkov postavljajo vprašanja.

Igra je lahko umazana, zato otroku pomaga, če nosi stara oblačila, da ga ne skrbi, da jih bo umazal.

Načelo zaupnosti

Informacije, ki jih posredujete o svojem otroku in družini, bodo ponavadi obravnavane kot zaupne. Terapevt lahko informacije deli z ostalimi kolegi v dobro vašega otroka in z vašim privoljenjem. Informacije mora deliti z ostalimi kolegi, kadar obstaja možnost, da se otroku škodi ali da otrok škodi sebe in/ali drugim. Ponavadi se bodo o tem prej pogovorili z vami.

Terapevt vašega otroka se bo z vami redno srečeval, da se pogovorite o napredku na seansah in o spremembah ali razvoju, ki ste opazili doma. Vendar vam terapevt ne bo razkril vseh podrobnosti igre vašega otroka, da bo ohranil otrokovo zaupanje in občutek varnosti.

Osnovna načela terapije z igro

Terapija z igro je samo kos cele slike - pomemben del, vendar še vedno samo del večjega procesa. So še druga področja in ljudje, ki jih mora terapevt ali njegovi kolegi obravnavati. Ko delo z otrokom teče, je pomembno, da se nekdo poveže tudi z ostalimi v otrokovem okolju. Zgodilo se je, da terapija z igro na šoli v Združenem kraljestvu, ki so jo vodili izkušeni in dobronamerni terapevti, ni dosegla sadov, ker ni bilo komunikacije z učitelji.

Starost otrok

Metode terapije z igro se z lahkoto prilagodijo odraslim in njihovemu notranjemu otroku. Seveda je treba določene stvari prilagoditi različnim starostnim skupinam, vendar je na splošno le malo omejitev pri sprožanju igralnih ali kreativnih impulzov in procesu zdravljenju. Do sedaj je prevladovalo mnenje, da mora biti otrok star vsaj 3 leta za učinkovito terapijo. Vendar razvoj družinske terapije in zadnje raziskave o tem, kako se otroci učijo in razmišljajo, pravijo drugače. Dandanes otroci, stari od 5 do 12 let, predstavljajo večino vključenih v terapijo z igro. S prilagoditvijo materialov za igro in bolj v aktivnost usmerjenimi terapevtskimi procesi postane terapija z igro primerna tudi za najstnike, stare do 16 let.

Izogibajte se dogmam

Ne pozabite, da je celotno področje mentalnega zdravja popolnoma novo. NI staro še niti stoletje in terapija za otroke je tako nova, da nimamo opravičila za oklepanje dogme, da obstaja "čudovit model, ki deluje". Karkoli slišite o tem področju, vzemite z malo distance. Obstaja gora teorij in filozofij za delo z otroki, vendar zelo malo dejstev. Modeli temeljijo na teorijah. Kadar je teorija ovržena, nam na žalost včasih še vedno ostanejo modeli. Kritičen razum je bistven za terapevte.

Usmerjen ali neusmerjen pristop

Na področju terapije z igro je nenehno prisotna diskusija o tem, kateri pristop je boljši - usmerjen ali neusmerjen. Zavedati se moramo dveh stvari. Prva je ta, da ne obstaja samo en pravilen način dela z otroki. V nasprotju z dogmatskimi pogledi teoretikov s tega področja je veliko pristopov učinkovitih pri delu z otroki. Kot drugo je zelo vprašljivo, ali sploh obstaja neusmerjena terapija. Termin "neusmerjen" je napačen.

Terapevt mora biti precej neusmerjen v terapevtskem procesu, usmerjen glede uporabljenih metod in v največji možni meri neusmerjen pri interpretaciji materiala, ki se pojavi med seanso, ter precej usmerjen, kar se tiče varnosti in interesov, najboljših za otroka.

Terapevti, ki se opisujejo kot neusmerjene ali osredotočene na pacienta, so pogosto neusmerjeni pri tem, kaj počnejo na seansah. Pri interpretaciji in analizi pacientovega notranjega sveta in povratnega sporočanja otroku pa nenadoma postanejo zelo usmerjeni.

Pristop, osredotočen na pacienta

Carl Rogers je razvil ta pristop za terapijo z odraslimi. leta 1946 je v terapiji uvedel pristop, osredotočen na pacienta, ki se je kasneje preimenoval v terapijo, osredotočeno na osebo (Rogers, 1959).

Virginia Axline (1964) je prilagodila pristop, usmerjen na pacienta, v metodo terapije z igro za otroke. Terapija z igro, osredotočena na pacienta, želi ponovno uravnotežiti odnos med otrokom in njegovim okoljem s spodbujanjem naravne samopoboljšljive rasti.

Osnovna pravila Axlinove

Ker trenutna praksa v veliki meri temelji na delu Virginie Axline, so njena osnovna pravila vredna navedbe.

Terapevt:

1. Razvije z otrokom topel in prijateljski odnos.
2. Sprejme otroka takšnega kot je.
3. Vzpostavi občutek dopuščanja v odnosu, tako da se otrok počuti, da lahko popolnoma izraža svoje občutke.
4. Budno prepozna občutke, ki jih izraža otrok, on jih odraža nazaj na način, ki omogoča otroku razumevanje lastnega vedenja.
5. Ohranja globoko spoštovanje do otrokove sposobnosti za reševanje svojih težav in daje otroku priložnost, da to tudi stori. Odgovornost za sprejemanje odločitev in sprožanje sprememb je otrokova.
6. Ne usmerja otrokovih dejanj ali pogovora. Otrok vodi, terapevt je tisti, ki sledi.
7. Ne pospešuje terapije. To je postopen proces in ga mora takega sprejeti tudi terapevt.
8. Postavi samo tiste meje, ko so nujne za zasidranje terapije v realni svet in omogočajo otroku, da prepozna svojo odgovornost v odnosu.

Omejitve

Bixler (1949) je napisal članek Meje so terapija in sprožil gibanje, kjer so bili razvoj in uveljavljanja mej primarna gibala spremembe pr terapiji. Terapevt postavi meje, s katerimi je zadovoljen. Npr. otrok ne sme:

- 1. uničevati lastnine v igralnici razen igrač,**
- 2. fizično napasti terapevta,**
- 3. ostati po koncu seanse,**
- 4. odstraniti igrač iz igralnice,**
- 5. metati igrač in drugih materialov iz igralnice.**

Ginott (1959, 1961) je menil, da lahko terapevt s primernim uveljavljanjem mej ponovno vzpostavi otrokovo videnje sebe kot otroka, ki ga ščitijo odrasli.

Danes vemo, da sta okolje in uveljavljanje mej pomemben del starševstva in terapije. Otrok brez mej je zlorabljen otrok. Brez mej ni občutka varnosti, omejitev ali zaščite na svetu. Otroci brez mej ne morejo zaupati odraslim, da se bodo na konsistenten način obnašali. Otrokom meje dolgujemo. S tem ne mislimo na togost ali neprilagodljivost. Meje morajo izhajati iz ljubeče skrbi do otroka in ne iz želje po dokazovanju moči nad otrokom. Otrok mora imeti najmanj mej kot je možno, vendar toliko kot jih je potrebno.

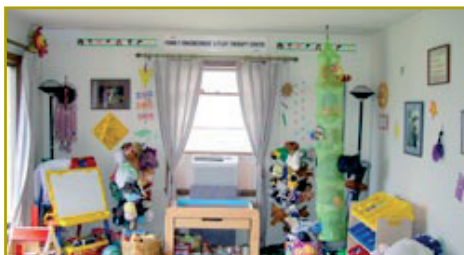
Ena od posledic testiranja mej ne sme v nobenem primeru biti fizično kaznovanje, šeškanje ... Fizična kazen predstavlja nezmožnost pravočasnega pravnega postavljanja in uveljavljanja mej. Je sporočilo razvijajočemu se otroku na najjasnejši možni način, da je fizična zloraba pravilna in da mama in oče podpirata in prakticirata pretepanje drugih.

Pripomočki terapije z igro

Tehnike in metode so pripomočki v zbirki terapevta z igro. Več veščin ali pripomočkov omogoča lažjo prilagoditev novi situaciji, težavam ali problemom in sledenje otrokom pri seansi.. Ti pripomočki so tudi viri. Vendar teoretično znanje o pripomočku ne pomaga dosti brez praktične uporabe v varnih pogojih. Pripomočki terapevta z igro slonijo tdi na veščinah, ki jih premore terapevt.

Pomembnejše teme in materiali za terapijo z igro

Igralnica

Pripomočki za kreativno vizualizacijo

Peskovnik

Glasba

Ples in gibanje

Gledališče

Lutke

Maske

Glina ali plastelin

Grobe igrače

Namizne igre za spodbujanje skupinske aktivnosti in za starejše učence.

In veliko drugih igrač ter iger, ki so izjemno koristne v posebnih okoliščinah.

TERAPIJA Z IGRO V ŠOLAH

Značilnosti terapije z igro v šolah

Terapija z igro v šolah se razlikuje od terapije z igro v drugem okolju v dolžini časa, ki ga ima terapevt na voljo za delo z otrokom. V kliničnem okolju je najprimernejša dolžina ene seanse 45-50 minut, čeprav je tudi 30 minut dovolj, da se v šoli vzpostavi terapevtski odnos z otrokom. V šolskem okolju je cilj izobraževanje, vendar se mora terapevt distancirati od izobraževalne vloge. Šole se večkrat srečujejo z otroki s kompleksnimi čustvenimi in vedenjskimi težavami in pogosto so učitelji tisti, ki prvi prepoznajo težave in skrbi svojih učencev. Terapija z igro pomaga učencem, da si lažje opomorejo od težkih življenjskih izkušenj in da so bolj dovzetni za učenje. Tako so lahko njihove izobraževalne potrebe bolje izpolnjene.

Otroci pogosto uživajo v terapiji z igro – za mnoge je to posebna in edinstvena izkušnja. Pri motečih učencih lahko učitelji menijo, da je terapija z igro nagrada za neprimerno vedenje. Vendar otroci potrebujejo občutek varnosti, ki jim ga daje zavedanje, da jim je vsak teden na voljo prostor in dostop do prostora ni odvisen od njihovega vedenja. Še posebej takrat, ko je otrok zelo moteč in težaven, je pomembno, da se udeleži terapije z igro, kjer mu lahko terapevt pomaga predelati misli in občutke.

Terapija z igro v šolah lahko:

- pomaga otrokom graditi boljše odnose z učitelji in vrstniki;
- zmanjšuje, čustvene, vedenjske in socialne ovire pri učenju;
- izboljša prilagajanje v razredu;
- izboljša komunikacijske veščine in čustveno inteligenco;
- služi otrokom, ki so izpostavljeni tveganjem, in
- pomaga in svetuje učiteljem.

Razlogi za terapijo z igro v šolah:

- a) otrokom in staršem/skrbnikom nudi domače in varno okolje;
- b) je dostopna vsem otrokom;
- c) je zanesljiva stalnica v šolskem okolju;
- d) šolsko osebje vidi otroke v posebni perspektivi, zato lahko zgodaj spoznajo težave in spremembe;
- e) šolsko osebje tesno sodeluje z otroki in lahko pomaga pri njihovem razvoju, učenju in spremembi vedenja.

Za terapijo z igro potrebujejo šole:

- 1) posebno sobo, ki je dostopna vsak teden ob istem času,
2. čas, v katerem se lahko učitelji srečujejo in razglabljajo o primerih terapije z igro in drugih stvareh,
3. redno sodelovanje terapevta z igro, svetovalnega delavca in učitelja, odgovornega za vedenje učence ali drugega učitelja za razgovore o zaščiti otrok, stike s starši oz. skrbniki, podporo učiteljem itd.;
4. razumevanje pravil in zahtev terapije z igro.

Šolsko osebje mora poznati naslednje sestavne dele terapije z igro:

1. **Zaupnost:** terapija z igro mora biti zasebna, da učenec lahko izrazi in raziskuje težke in boleče preizkušnje.
2. **Stalnost:** Terapija z igro se mora odvijati vsak teden na istem mestu in ob istem času. Čeprav je otrok moteč in težaven, teh dejavnikov ne smemo spreminjati.
3. **Predanost:** Terapevt, učitelji in starši se zavežejo pomagati otrok, kar zahteva potrpežljivost, zaupanje in predanost procesu terapije z igro.
4. **Privoljenje:** Pred začetkom morajo starši/skrbniki pisno privoliti v terapijo z igro. Otrok mora ustno potrditi željo po vključitvi.
5. **Zaščita otroka:** Terapevti z igro morajo slediti šolskim pravilom in zakonodaji za zaščito otroka.

Postopek za terapijo z igro v šolah

Terapija z igro poteka po običajnem postopku, ki zajema:

1. **napotitev,**
2. **pogovor o napotitvi in povezovanje,**
3. **posvet s staršem/skrbnikom,**
4. **ocena otroka,**
5. **terapija z igro po urniku,**
6. **redna spremljevalna srečanja s staršem/skrbnikom,**
7. **redna spremljevalna srečanja z učitelji,**
8. **zaključek,**
9. **pogovori in povezovanje z učitelji.**

Pogosto bodo učitelji napotili otroke, ki so pomoči najbolj potrebni. Vendar mora terapevt z igro upoštevati veliko dejavnosti pred vključitvijo otroka v terapijo z igro. Ponavadi terapevti ne nasprotujejo otrokovi vključitvi, ampak menijo, da čas ni ustrezen za vključitev ali da otrok potrebuje drugačno pomoč.

Učitelji in starši/skrbniki morajo biti vključeni v proces terapije z igro. Terapevt se bo želel redno srečevati z učitelji in starši/skrbniki, da bo z njimi ocenil terapijo in zbiral podatke o otrokovih okoliščinah. Bistven je zaključek terapije z igro, ki ga je treba izpeljati z občutkom. Obdobje zaključka traja več srečanj – prehitro ali nenačrtovan zaključek škodi otroku.

Priprava igralnice

Idealna igralnica ima 15-20 m² in je namenjena izključno terapiji z igro. Običajni prostor za terapijo z igro je zasebna soba v šolah, vendar do potankosti opremljena soba, če sredstva to ne dovoljujejo, ni bistvena za izražanje otroka. Na začetku se lahko terapija odvija v kotu delovne sobe, v pisarni medicinske sestre, knjižnici ali v kotu učilnice, kamor terapevt vsakič prinese škatlo z materiali in igrači. Raba zastorov ali pregrad je dovolj, da se otrok počuti varnega. Najpomembnejša je premišljena izbira igrač in materialov. Mobilni kovček s pripomočki za terapijo z igro vsebuje najnujnejše igrače in "teme". V naslednjem poglavju najdete celoten seznam igrač in materialov za stacionarno igralnico, med katerimi lahko terapevt izbira ko potuje od šole do šole.

Pripomočki v igralnici

Hiša za lutke s pohištvom	Kartonasta embalaža za jajca	Avtobus
Družina iz gibljivih lutk	Goba, brisača	Delovna mizica, kladivo, žebliji, primež
Lutka brez imena	Metla, smetišnica,	Ksilofon
Lutke	Milo, krtačka, glavnik	Boben
Postelja in oblačila za lutke	Voščenke, svinčniki, papir	Figurice vojakov
Duda	Lepilni trak	Pokrivalo gasilcev, druga pokrivala
Steklenička	Papir za modeliranje	Peskovnik, škatla z mivko, lopatica, sito, vedro
Torbica in nakit	Otroška ura	Figure živali, kmetija
Kreda, radirka	Različne kocke	Gumijasta kača, aligator
Barvne krede	Barve, stojalo, čopiči,	Gumijaste puščice in tabla za pikado
Leseni hladilnik	časopisni papir	Gumijast nož,
Lesena pečica	Plastelin ali glina	Otroška puška
Plastična ali kositrna posoda	Krpe ali stare brisače	Žoge različnih velikosti
Ponve, jedilni pribor	Maske tipa "The Lone Ranger"	Dva telefona
Plastična banja	Kosmate žičke za oblikovanje	Tope škarje
Hrana iz plastike	Kakršnokoli vozilo (kolo,...)	
Medicinski pribor	Tovornjak, avtomobilček, letalo, traktor, čoln	
Ročne lutke (doktor, medicinska sestra, policist, mama, oče, sestra, brat, dojenček, aligator, volk...)	Figurice	
	Vrv	
	Robčki	
	Otroški denar in blagajna	

Veliko pripomočkov lahko dobimo zelo ugodno. Kupimo jih rabljene ali jih podarijo starši, katerih otroci so prerasli svoje igrače. Pripomočke začnemo zbirati, ko smo že predstavili program terapije z igro na srečanju z učitelji in starši. Izogibajte se splošnemu zbiranju igrač, ker boste dobili veliko takšnih, ki niso primerne za terapijo z igro.

Če je na voljo dovolj prostora, imejmo pri roki zbirko iger za starejše otroke iz različnih okolij: šah, miselne in spretnostne igre, igra o družinskih odnosih (Family Happening), igre za jezikovni razvoj, ugankarske igre, Touche, Girl Talk (igra za odraščajoča

dekleta), komercialne igre, prilagojene za terapevtsko uporabo, Topple (spretnostna igra), potapljanje ladjic, vislice, Stay Alive (strateška igra s frnikolami), Jenga (spretnostna igra) in mnoge druge.

Vodenje napredka terapije z igro v šoli

V tabeli so naštetih mejniki terapije z igro v šolah:

KORAK	NAPREDEK	OPOMBE
1.	Pri terapiji z igro imamo podporo vseh administrativnih delavcev	
2.	Učitelji so obveščeni, da bo svetovalec del učnega programa	
3.	Igralnica (ali pripomočki za terapijo) so na voljo	
4.	Premišljeno izbrane igrače	
5.	Izdelan urnik za redna srečanja z otroki	
6.	Prvo srečanje z otrokom, da ocenimo, kaj potrebuje	
7.	Obveščanje staršev (povabilo staršev, da opazujejo terapijo skozi obojestransko ogledalo, če je to mogoče)	
8.	Srečanja so zaupne narava, otrokova zasebnost je spoštovana	
9.	Sodelovanje z osebjem	
10.	Predlog za svetovalni program za razrede	
11.	Napotitve zunanjim strokovnjakom	
12.	Raba digitalne kamere za snemanje umetniških izdelkov	
13.	Spoznavanje novih učencev za identifikacijo potreb	
14.	Dovoli učencem, da spoznajo svetovalca	

